

Abstrakt:

Tato diplomová práce se věnuje problematice slovosledného postavení kataforických slov v latinské větě. V teoretické části jsou představeny vybrané studie Dirka Panhuise a Olgy Spevak, dvou badatelů zkoumajících latinský slovosled z komunikačního hlediska. Následuje obecná definice katafory a její zasazení do latinského větného kontextu. Kapitola 4 představuje statistickou analýzu postavení kataforik v latinské větě provedenou na základě excerptce z vybraných dopisů Seneky mladšího a dvou Ciceronových filozofických děl (*Laelius de amicitia* a 2. kniha *De officiis*). Ta potvrzuje předpoklad, že latinská kataforika se poměrně často vyskytují v iniciální větné pozici, což je v rozporu se závěry zmíněné Panhuisovy studie. Dílčí analýzy odhalují, jak se tendence k iniciálnímu či jinému postavení proměňuje v závislosti na konkrétním použitém kataforiku a typu postcedentu, na něž kataforikum odkazuje.